

A MEDLEY OF MY POEMS/ URYVKY Z MOHO KOVZARJA/ УРИВКИ З МОГО КОБЗАРЯ – A SONG CYCLE

Ірина Губаренко/ Iryna Hubarenko

1. A SHAKESPEAREAN ODE/ SHEKSPIRIVS'KE/ ШЕКСПІРІВСЬКЕ

Запашну тьмяність смертної любові
Zapashnu t'mjan'ist' smertnoji ljubovi
The fragrant gloom of mortal love

Я заховаю в серці до кінця.
Ja zakhovaju v serts'i do kintsja.
I hide in my heart to the end.

Волаєш крові?
Volajesh krovi?
Do you cry for blood?

Випий, сестро, крові
Vyruj, sestro, krovi
Drink, oh sister, some blood

І не тули свічада до лица.
I ne tuly svichada do lytsja.
And do not draw the mirror to your face.

Моє багаття, друзі, не займайте!
Moje bahattja, druz'i, ne zajmajte!
My pyre, friends, do not assemble!

Я вибираю знову до мінор.
Ja vybyraju znovu do minor.
I choose again c minor.

Співайте всі!
Spivajte vs'i!
Sing everyone!

Журливої співайте та одягайте чорний мій кольор!
Zhurylyvoji spivajte ta odjahajte chornyj mij kol'or!
A sad song sing and put on black my colour!

В сю довгу ніч, в сю мрійну ніч останню
V sju dovhu n'ich, v sju mrijnu n'ich ostannju
In this long night , in this dreamy night last

Далеких дзвонів ти хіба не чув?
Dalekykh dzvon'iv ty khiba ne chuv?
Far off bells did you perhaps not hear?

Відповідай скоріш, моє кохання,
Vidpovidaj skorish, moje kokhannja,
Answer promptly, my love,

То соловей чи жайворонок був?
To solovej chy zhajvoronok був?
A nightingale or a lark was it?

2. TO KHARKIV/ KHARKOVU/ ХАРКОВУ

Ірина Губаренко/ Iryna Hubarenko

У цьому місті, де загинув Скрипник,
U s'omu mist's'i, de zahynuv Skrypnyk,
In this city, where perished Skrypnyk,
(Mykola Skrypnyk - Ukrainian revolutionary)

Де Хвильовий пірнув у небуття,
De Khvyl'ovuj pirnuv u nebuttja,
Where Khvyl'ovuj plunged into oblivion,
(Mykola Khvyl'ovuj – Ukrainian novelist & poet)

Де Курбас Лесь, немов розп'ятий митник,
De Kurbas Les', nemov rozpjatyj mytnyk,
Where Kurbas Les', like a crucified customs official,
(Les' Kurbas – Ukrainian Theatre Director)

Пішов з життя, кудись пішов з життя...
Pishov z zhyttja, kudys' pishov z zhyttja...
Departed from life, to somewhere departed from life...

У сьомі місці сірим і ворожим,
U s'omu mists'i s'irim i vorozhim,
In this city grey and hostile,

Вбиваючи синів й дочок,
Vbyvajuchy syn'iv j dochok,
Slaying sons and daughters,

Де цілу ніч кричать: пильнуй стороже!
De ts'ilu n'ich krychat': pyl'nuj storozhe!
Where all night they shout: beware guard!

І ловлять юні душі на гачок.
I lovljat' jun'i dushi na hachok.
And they catch young souls on a hook.

У місті, де Камінним Господарем стоїть Кобзар,
U mist'i de Kaminnym Hospodarem stojit' Kobzar,
In a city, where as a stone host stands the Minstrel,
(The Minstrel: Taras Shevchenko, Ukraine's national poet)

У бронзу запахнувсь, у місті,
U bronzu zapakhnuvs' u mist'i,
In a bronze aroma in the city,

Де царюють лиш нездари,
De tsarjujut' lysh nezdary,
Where rule only the untalented,

І де не хочуть знать про Божу кару,
I de ne khochut' znat' pro Bozhu karu,
And where they don't want to know about God's punishment,

Де дух Святий в блювоті захлинувсь...
De dukh Svjatyj v bljuvot'i zakhlynuvs'...
Where the spirit Holy in vomit has choked...

У місті, що на трьох непевних річках
U mist'i, shcho na trjokh nepevnykh richkakh
In a city that on three undefined rivers

Стоїть, байдуже, сонце, кам'яне,
Stojit', bajduzhe, sontse, kamjane,
Stands, indifferent, the sun, stone-cold

До сього міста я волаю: жити!
Do sjoho mista ja volaju: zhyty!
To this city I yell: live!

Бо місто Харків все ж таки святе!
Bo misto Kharkiv vse zh taky svjate!
For the city of Kharkiv is nonetheless holy!

3. AN EVENING PRAYER/ VECIRNJA/ ВЕЧІРНЯ

Ірина Губаренко/ Iryna Hubarenko

Огида? Ні, омана! Стривай!
Ohyda? N'i, omana! Stryvaj!
Abomination? No, delusion! Pause!

Хіба ж я п'яна? Чекай!
Khiba zh ja pjana? Chekaj!
Perhaps am I drunk? Wait!

Хіба ж я гину?
Khiba zh ja hynu?
Perhaps do I perish?

А в серці: Сину!
A v serts'i: Synu!
But in my heart: my Son!

Цокотили чобіточки,
Tsokot'ily chobitochky,
Clattered little boots,

Поспішаючи в куточки.
Pospishajuchy v kutochky.
As they rush into the corners.

Гомоніли передзвони –
Homon'ily peredzvony –
Rang out the early bells -

Чи то співи, чи то стогін.
Chy to spivy, chy to stohin.
Whether it be singing, or it be groaning,

Танцював в очах весь світ,
Tantsjuvav v ochakh ves' svit,
Danced before our eyes the whole world,

Море, схили, краєвид.
More, skhyly, krajevyd.
The sea, the slopes, the landscape.

У п'ятмі блищали сльози
U pit'mi blyshchaly sl'ozy
In the darkness were shining tears

Без надії, без нагоди...
Bez nad'iji, bez nahody...
Without hope, without opportunity...

Омана? Ні, то кара...
Omana? N'i, to kara...
Delusion? No, it is punishment...

Чекай, моя примара!
Chekaj, moja prymara!
Wait, my dream!

Стривай! Ти ж зла мара!
Stryvaj! Ty zh zla mara!
Pause! You are an evil spirit!

Невже скінчилась гра?..
Nevzhe skinchylas' hra?..
Really is ended the game?..

4. SILENT DESPAIR/ ТУКНУЇ РОЗПАЧ/ ТИХИЙ РОЗПАЧ

Ірина Губаренко/ Iryna Hubarenko

Тихий розпач те чекання.
Tykhyj rozpach te chekannja.
Silent despair is this waiting.

Тихий подив те жадання.
Tykhyj podyv te zhadannja.
Silent wonder is this desire.

Тихий зір я бачу знов.
Tykhyj z'ir ja bachu znov.
A silent vision I see again.

Тиха пісня – то любов?..
Tykha pishnja – to ljubov?..
A silent song - is that love?..

Остаточне каяття,
Ostatochne kajattja,
Final repentance,

Остаточне, як кохання.
Ostatochne, jak kokhannja.
As final as love.

Остаточне забуття –
Ostatochne zabuttja –
Final oblivion -

Остаточне, як бажання.
Ostatochne, jak bazhannja
As final as desire.

Остаточний заклик мій,
Ostatochnyj zaklyk mij,
This final plea of mine,

Остаточніше не треба.
Ostatochn'ishe ne treba.
A more final one is not needed.

Остаточню, Всеблагий!
Ostatochno, Vseblahyj!
Finally, All-merciful!

Остаточню я до тебе.
Ostatochno ja do tebe.
Finally I come to you.

5. A GIFT/ PODARUNOK/ ПОДАРУНОК

Ірина Губаренко/ Iryna Hubarenko

Я подарую собі цей ранок,
Ja podaruju sobi tsej ranok,
I gift to myself this morning,

Трохи похмурий,
Trokhy pokhmuryj,
Somewhat gloomy,

З павутинням на віях хмарин.
Z pavutyynnjam na vijakh khmaryn.

With its spider's web hanging like eyelashes in the clouds.

(A crisp morning where spiders' webs are woven against a cloudy backdrop)

Неба співучість, проміння веснянок,
Neba spivuchist', prominnja vesnjanok,
The sky's refrain, the gleam of Spring birds,

Сонце вологе я подарую собі.
Sontse volohe ja podaruju sobi.
The sun moist I gift to myself.

Досить кайданами волю хапати!
Dosyt' kajdanamy volju khataty!
Enough with chains freedom to seize!
(Enough of fighting for freedom whilst in chains)

В гору, Сизифе!
V horu, Syzyfe!
Arise Sisyphus!

Недоречно укладений міт.
Nedorechno ukladenyj mit.
Inaptly construed myth.

Серце віщує, що тіло – не грати,
Sertse vishchuje, shcho t'ilo – ne graty,
Our heart foretells that our body is not waste,

Тіло то Всесвіт,
T'ilo to Vsesvit,
Our body is the Universe,

Де серце палає в пільмі!
De sertse palaje v pit'mi!
Where our heart smoulders in the darkness!

Я подарую собі се світло,
Ja podaruju sobi se svitlo,
I gift to myself this light,

Вітер ласкавий у зашморгах сміху блакить.
Viter laskavyj u zashmorhakh smikhu blakyt'.
This wind affectionate in its oppressed laughter in the blue sky

Духів небесних, цей квітень весняний,
Dukhiv nebesnykh, tsej kviten' vesnjanyj,
Spirits heavenly, this April spring,

Я подарую собі цілу мить.
Ja podaruju sobi ts'ilu myt'.
I gift to myself this whole moment.

6. THE HEAVENLY CHRISTIAN/ NEBESNYJ KHRYSTYJANYN/ НЕБЕСНИЙ ХРИСТИЯНИН

Ірина Губаренко/ Iryna Hubarenko

Пасе своїх Небесний Християнин.
Pase svojikh Nebesnyj Khrystyjanyн.
He nurtures his own the Heavenly Christian.

Жене підлеглих,
Zhene pidlehlykh,
He chases his subjects,

А вони пручаються, смішні...
A vony pruchajut'sja, smishn'i...
But they resist, the comical ones...

Я бачу майже уві сні цей ранок,
Ja bachu majzhe uvi sn'i tsej ranok,
I see almost in my dream this morning,

Річкові хвилі,
Richkovi khvyl'i,
The river waves,

Сонце бачу мов би уві сні.
Sontse bachu mov by uvi sn'i.
The sun I see as if in a dream.

Вже гостро пахне вересневим смутком.
Vzhe hostro pakhne veresnevym smutkom.
Already there is a sharp scent of September's sorrow.

Даси серпанку!
Dasy serpanku!
Offer us a haze!

Літо вийшло мовчазним.
L'ito vyjshlo movchaznym.
The Summer passes silently.

Я бачу мов би уві сні зимове хутро,
Ja bachu mov by uvi sn'i zymove khutro,
I see as if in my dream a winter fur,

Холодні зорі в місті кам'янім.
Kholodn'i zori v mist'i kamjan'im.
The cold stars in the city of stone.

Та літо ще хизується на гілці.
Ta l'ito shche khyzujet'sja na hilts'i.
And Summer still reveals itself on the branch.

Небесні вівці чують голос Пастиря свого.
Nebesn'i vivts'i chujut' holos Pastyrja svoho.
The heavenly flock hear the voice of Shepherd their.
(their Shepherd)

Річкові пелюстки, мов блискавки в сопілці,
Richkovi peljustky, mov blyskavky v sopilts'i,
The river petals like lightning flashes from a flute,

Та Літера Життя блищить в траві, мов скло.
Ta L'itera Zhyttja blyshchyt' v travi, mov sklo.
And the cycle of my life will shine in the grass like glass.